Ч. 52. Неділя 19 (6) марта 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за вложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З ради державної. — Наради провідників парляментарної більшости. — Буджетова дискусия в комісиї.

На вчерашнім засіданю палати послів вела ся дальша дискусия над аґрарними резолюциями. По замкненю дискусиї вибрано ґенеральних бесідників. В голосованю ухвалено внесенє комісиї рільничої з додатковим внесенєм п. Бузка, котрим відкинено резолюцию п. Онишкевича, аби аґрарні справи в Галичині віддати в заряд держави.

Приступлено відтак до першого читаня закона о континґенті рекрутів. Против предложеня промавляв ческий социял-демократ Филипиньский. Словінець пос. Ярц заявив, що справа утвореня італіяньского виділу правничого набрала політичної закраски, бо в Австриї уважають єї уступкою для італіяньского союзника. — Відтак промавляв п. Фресль по чески і дискусию перервано.

По відчитаню інтерпеляций засіданє закрито і назначено слідуюче на второк.

На вчерашній конференциї провідників сторонництв більшости з п. президентом кабінету бар. Бінертом обговорювано найважнійші справи, які мають бути полагоджені ще перед сьвятами. Як такі означено: полагодженє буджетової провізориї, континґенту рекрута і предложенє в справі затягненя позички на видатки войскові. Предложенє о італіяньскім університеті має прийти не дневний порядок аж по сьвятах.

Пос. Кончі промовляв против пересуненя нарад над італіяньским університетом.

Предложенє банкове має бути перед сьвятами полагоджене в комісиї, а по сьвятах буде предложене палаті.

Міністер зелізниць др. Ґломбіньский на запитанє відповів, що предложенє в справі льокальних зелізниць вже виготовлене і предложено єго міністерству скарбу до заявленя гадки. По сьвятах буде оно предложене палаті.

В дальшій дискусиї буджетової комісиї забирав голос п. К. Левицкий і виказував хиби галицкої адміністрациї та домагав ся іменованя Русина віцепрезидентом Намістництва у Львові.

Відтак бесідник понаглював переведенє громадских виборів в Галичині в законнім реченци і полагодженє відкликів, внесених против виборів. Вкінци поставив резолюциї: в справі реформи політичної адміністрациї, в справі реформи адміністрацийної процедури, в справі швидкого полагодженя відкликів, задля поправок в списї людности в Галичині, вкінци в справі покликуваня до всхідної Галичини урядників, які знають руску мову.

Потім промовляв п. Машталька, критикуючи адміністрацию в Чехиї.

П. Томашек (ческий с. д.) обговорював видалюваня славяньских робітників з Пруси. В часї єго промови прийшло до великої бучі, яка являє ся відгомоном виборчої борби о мандат з Варнсдорфу, де до тіснійшого голосованя приходив кандидат всенімецкий і социял-демократичний. Всенімецкий посол Малік крикнув до Томашека: „Ви самі терористи!“ Тоді социяльний демократ п. Зеліґер закинув всенімцям, що они на аґітацию вислали своїх буршів з Праги та назвав тих академиків „праскими смаркачами“. На се Вольф закричав: „То безличність, не позволимо обиджувати наших студентів“. Прочі всенімецкі посли стали помагати Вольфови в сварці з социялістами і счинив ся такий пекольний галас, що предсідатель не міг прийти до слова, а до салі стали збігати ся посли з инших саль.

Як би не стіл, що ділить послів, були би они кинули ся до бійки. До сего богато не бракувало, бо пос. др. Реннер хотів пос. Вольфа чинно скартати, від чого ледви єго здержано. У відповідь на те хотів пос. Вольф взя-

3)

ІНДИЙСКА МАРКА.

Оповіданє з британьскої Індиї — К. Кроне-Швінінґа.

(Дальше).

— Але наша розмова — говорив Ральф дальше — піддала мені щасливу гадку. Зараз завтра вишлю отсю індийску марку з кількома словами, що сповістять недалекий мій приїзд. Мод анї не прочуває, що я вже так близько неї....

— Так близько? — Реджінальд знов задрожав.

— За сім днів єї уродини — того дня хочу станути перед нею.

— Коли так, то буду мати ту приємність, що буду міг довше гостити тебе у себе, як то ти писав.

— Ні, мій любий. Лиш половину того часу. Завтра по полудни вибираю ся вже в дорогу.

— То твоя ціль, видко, дальша, як ти говорив.

— О нї,— сказав на то молодий льорд.— Я лиш манівцями підходжу до неї. Два дні дороги звідси в глубину краю, в північно-східній стороні стоїть стара на пів розвалена сьвятиня Гіндів.

— Я знаю тоті старі мури, але они чей не будуть мати для тебе нічого притягаючого?

— Чому ні! — сказав на то Ральф і задуманий усьміхнув ся. — З тою старою сьвятинею, то бачиш, в своїм роді справа. Гінди одної касти ще й нині заходять до неї, коли беруть ся до якогось особливого підприємства, скоро їм дуже на тім залежить, щоби оно удало ся. Они вірять кріпко в то, що коли зайдуть до тої сьвятині, то будуть мати щастє, а що она так близько моєї дороги....

— Який же мрійник з тебе! — перебив єму капітан. — А чи знаєш, від чого она завалила ся? Від канонів ґенерала Гавльока, котрий дня 17 липня 1857 відбив Канпур знову від зворохоблених сепоїв тигра Нени-сагіба і казав бомбардувати сьвятиню, до котрої сховала ся була громада фанатичних Туґів. Якомусь Анґлійцеви она певно не принесла щастя, а тоті страшні сцени в Канпурі, про які нагадує той памятник, попри котрий ми нині пополудни переходили, мали розіграти ся в отсім страшнім будинку. — Але впрочім, від кого ти довідав ся про ту байку, що той буде мати щастє, хто до неї зайде.

— Спитай мого слугу Туккана он там. Він належить до тої касти.— Чи може не так, Туккане?

— Так, пане — відповів слуга.

Реджінальд кинув оком на него. На бронзовім лици Інда не задрожала анї одна жилочка. На знак свого пана приступив слуга близше і взяв скрипочку назад, щоби єї занести до гостинної комнати призначеної для Ральфа.

Реджінальд скористав з тої коротенької хвилї, коли Інд був вийшов, і спитав борзо:

— А чи твій слуга, Ральфе, вірний і чи можеш спустити ся на него?

— Не можу ліпшого собі бажати. Має знамениті сьвідоцтва. Через сім літ служив при бенґальських лянсерах. Я приймив єго в Калькутї на службу і через всї ті тижднї показав ся він дуже добрим.

— Та й нема ніякої небезпеки на такій прогулыцї — говорив Реджінальд. В краю безпечно. Події, як бувало давнійше, вже не повтаряють ся. Наші пушки, що роздирали ворохобників привязуваних до них на дрібні кусні, постарали ся вже о то, щоби в краю було безпечно. Але все-таки я би тобі Ральфе не радив. Мені то якось неподобає ся, що ти, британский офіцир, ізза тих гіндуских забобонів важив ся зробити хоч би лиш один крок.

— Не бій ся, то нічого не вадить — сказав на то Ральф. — Мене так щось туди тягне. Завтра перед полуднем куплю два коні під верх, для себе і для Туккана. Туккан казав менї, що при тім гостинці єсть досить господ, де можна переночувати.

Реджінальд кивнув на то головою. — То правда. Але твій плян менї тому не подобає ся, що ти єго так уперто держиш ся. Дай собі з ним спокій!

— Я рішив ся піти туди! — сказав молодий льорд і встав. — Але менї здає ся, що ми тут вже половину перебалакали, треба хиба іти вже спати. — Він взяв той папір з індийскою маркою, що лежав все ще на бамбусовім столичку і сховав єго до портфелю. Відтак пішли оба спочивати.

ти зі стола велику теку з актами, щоб шпурнути нею в социялістів. Рівночасно замахнув ся соц.-дем. Зеліґер великим каламарем на всенімців. Ледви „розоружено“ противників, як всенімець Странски підніс великий фотель і був би ним кинув в социял-демократів, як би инші посли не були придержали его рук. Галабурда притихла по 20 мінутах, після чого предсідатель прикликав до порядку всіх участників бучі.

В дальшім ході нарад над етатом міністерства внутрішних справ п. Рольсберґ (ческий аґр.) звертав увагу на великі розміри адміністрацийних аґенд у Шлеску.

По промові пп. Маркля і Куранди дискусию замкнено.

По промові референта п. Морзея буджет міністерства внутрішних справ принято без зміни.

Внесене п. Корошеца, щоби вичеркнути позицию на спис людности, відкинено.

Принято внесене п. Крамаржа: „Взиває ся правительство, щоби порозуміло ся з Угорщиною що до зроблена рішучих кроків против масового видалюваня австрийских і угорских горожан з Прусиї“.

Принято резолюцию п. Цулеґера (нім. аґр.), щоби при списі людности вписувати також національність, а не тілько розговірну мову, а то задля запобіженя небажаним впливам національних меншостий.

Розпочала ся дискусия над буджетом міністерства краєвої оборони.

П. Окуневский звертає увагу міністра на змаганє, яке виявляє ся в головній команді жандармериї у Львові. Є там імовірно тенденция до заступленя німецкої мови в справозданях і донесенях мовою польскою. Коли вже польска мова має бути уживана в донесенях, то обі краєві мови повинні рівномірно бути увзгляднені.

По довшій дискусиї наради перервано до слідуючого засіданя.

Новинки.

Львів, дня 18-го марта 1911.

— **З зелізниці.** Дня 22 марта 1911 о годині 9 відбуде ся в маґазинах товарових стациї Ярослав публична ліцитация невідобраних товарів як: горівка, розоліси, товари блаватні, мила, шкіри, машини рільничі до шитя, інструменти музичні біле і т. п.

— **Зарібкова еміґрация до Прус** доходить в послідних днях до значних розмірів. Дня 14 с. м. переїхало через Краків 3059 робітників, дня 15 с. м. 7.510, в четвер від 3—6 години рано 3.100. В тім є коло 40 прц. Русинів, 30 прц. Поляків з Королїства. Робітники їдуть до Прус через Подґуже-Плашів і через Кальварию, Спитковичі, Тшебіню до Осьвенціма і Мислович.

— **Приватна ґімназия в Копичинцях.** Дня 25 марта с. р. відбудуть ся о год. 10 перед полуднем в салї „Народного Дому“ в Копичинцях збори ширшого комітету приватної укр. ґімназиї в Копичинцях, на які Впов. членів згаданого комітету запрошує президия ґімн. комітету.

— **Засуд злочинців.** Вчера в полудне закінчила ся від чотирох днів треваюча розправа против Юл. Петрашевского і тов. о злочин крадежи на шкоду Рехтера у Львові. На основі вердикту судиїв присяжних трибунал засудив Петрашевского на 7 літ тяжкої вязниці, заостреної постом, сторожа каменичного Ів. Липку, котрий отворенем брами улекшив Петрашевскому крадіж, засуджено на 1½ року вязниці, годинникаря Орінґера за співучасть в крадежи на 8 місяців звичайної вязниці, Нафтулу Бріфа, золотника на 40 К кари, Йону Гершдерфера на 500 К кари, обох за купованє річий підозріного походженя. Петрашевского і Липку засуджено крім того на заплаченє Рехтерови 7860 К, які єму украдено готівкою і 4300 К за шкоду, яку мав в наслідок того, що злодії продали его перстень з брилянтами і спинки. Орінґер має разом з ними заплатити 4300 К, а Гермсдорф 3000 К лише за перстінь.

† **Помер** у Львові Франц О в о ц, старший офіциял канцеляриї університету дня 16 с. м. в 60 році житя.

— **Шевченкове сьвято в Сяноці** відбуде ся заходом тамошних укр. товариств в суботу 25. марта з отсею проґрамою: I. 1) Служба Божа в церкві парохіяльній о год. 9·30 на інтенцию тов. „Просьвіти“; 2) похід до читальні „Просьвіти“ по богослуженю; 3) вступне слово; 4) деклямация: „Посланіє“ Шевченка; 5) відчит: „Т. Шевченко, его ідеї і значінє“; 6) хор; 7) закінченє. II. Відчит: „Шевченко і загально людскі ідеї“, на Посаді Ольхівскій в льокали „Союза робітничого“ о год. 3·30. III. Концерт в сали чит. „Просьвіти“ о год. 7·30 з проґрамою: 1) Вступне слово; 2) Січиньский: „Над гори до хмар“, хор муж. в супроводі фортепяну; 3) Lehar: „Villa Lied“, сольо скрипкове з акомп. фортепяну; 4) Топольницкий: „Quodlibet“ з народних пісень, хор міш. à capella; 5) Шевченко: „Кавказ“, деклям.; 6) Колесса: „Козаки в народних піснях“, хор муж.; 7) Шевченко: „Тополя“, деклям.; 8) Лисенко: а) „Ой і зійду я“, б) „Шумить, гуде“, хор міш. à capella. — Ціни місць: перше місце 3 К, друге місце 2 К, партер 1 К, для учеників і селян 50 сот. Чистий дохід призначено на бурсу Т. Шевченка в Сяноці. Вступ платний тілько на концерт.

— **Секция Укр. Студ. Союза в Перемишли** подає до відомости, що в цїли сьвяткованя памяти 50-літних роковин смерти Тараса Шевченка по селах завязала ся в секциї дружина, котра устроює концерти. Проґраму концерту виповнює цілковито своїми силами. Длятого отсею дорогою відносимо ся з зазивом до читалень „Просьвіти“, „Січий“, „Соколів“ та инших товариств, щоби звертали ся до нас, а ми дуже радо чи то цілковито устроїмо концерт, чи лише поможемо в его уладженю. Жадає ся звороту коштів подорожи. Відноситись просимо на адресу: *Мариян Шайдицкий*, студ. прав, Перемишль, Городска ч. 20.

Телеґрами.

Петербург 18 марта. Комісия Думи ухвалила першу часть проєкту закона в справі вилученя окремої ґубернії холмскої.

Петербург 18 марта. В провінциї Семіреченьск відбуває ся тепер пробна мобілізация. Зачувати, що войско сконсиґновано в Чаркенці над хіньскою границею.

Париж 18 марта. Новий австро-угорский амбасадор в Парижи ґр. Сечен обняв вже урядованє.

Париж 18 марта. Парлямент радив вчера над буджетом міністерства війни.

Капітан Вайне не міг довго заснути. В сій порі відчував він, що житє не може вже нічо більше єму дати, скоро єму не удасть ся позискати любов Моди Гетфорд. Лячно єму ставало, коли собі подумав, що тота, котру він любив, може бути нареченою его приятеля. Аж за серце его стискало, мов би вже умирати єму приходило ся. Не хотів вже й думати о тім, постановив пошанувати тайну свого приятеля і підождати, аж будучність все вияснить. Але то відчував він, що найблизші дні готові виставити цілу его моральну відвагу, всю его статочність на тяжку пробу.

На другий день перед полуднем служба змушувала его лишити приятели самого а той хотів за той час перейти ся по місті. Тепер схоче він свій лист вислати — подумав собі капітан і ось скортіло его прочитати адресу. Бо фотоґрафії не міг Ральф ніяк знайти.

По службі залагодили борзо і легко купно коний, накупили так само поживи, котру мусїли забрати з собою, бо в господах при гостинци крім нічлїгу не можна нічого дістати і подорожний мусить мати все при собі, чого єму потреба.

При всїх тих приготовленях до дороги показав ся Туккан дуже зручним. Казав також, що знає дуже добре ті сторони.

Коли о четвертій годині пообідали, хотів Ральф вже від'їзджати. В тій хвили, коли вже сїв на коня, пригадав собі, що постановив післати індийску марку своїй милій а не зробив того. Роздумуючи над тим, де і як могла єму заподїти ся фотоґрафія Моди, забув о тім, що мав зробити. Ще був час зробити то, що занедбав, треба було лиш попросити Реджінальда, щоби передав лист на почту, попри котру мусів ще до того й переходити. Але той якийсь дивний настрій молодого льорда, викликаний надією і сумнївом, казав єму уважати занедбане за якийсь знак судьби. Отже він лишив індийску марку в портфелю, аж буде міг єї особисто віддати до рук Моді. Та й не сказав Реджінальдови нічого, що з него такий забудько!

Коли подав єму з коня руку, сказав лиш до него: Бувай здоров, Реджінальде! Від нині за сім днів пригадай собі на мене, бо тоді буде рішати ся моя судьба.

— А даш мені знати?

— Лиш коли знайду то щастє, котрого шукаю, мій любий, бо инакше... — він не докінчив вже, лиш вдарив коня і рушив з місця. Відтак обернув ся ще раз до приятеля і удаючи ніби дуже веселого, сказав жартобливо: Я вірю в то, що сьвятина Гіндів приносить щастє!

На Туккановім лици проявив ся в тій хвили глумливий усьміх.

3.

Реджінальда, по від'їздї приятеля опанували ріжнородні чувства. Душа его бажала вияснення і він сам собі докоряв, що не виступив як мужчина і не попросив Ральфа зараз, щоби сказав єму імя тої дами. Був би мовчки і з кровавим серцем зрік ся найбільшого власного щастя, щоби не робити приятелеви прикрости в его щастю. Може сто разів в тих двайцятьчотири годинах, від коли его приятель від'їхав, все собі уявляв: ні, ні — то не могло так бути, як єму его обави представляли. Мод Гетфорд певно не була тою самою, з котрою вязала любов его приятеля!

Але все-таки всї тоті розважаня не давали єму спокою. Перед его очима ставала его мила безконечно повабнійше від тої хвили, від коли виринула можливість, що хтось другий може посідати єї любов. Але — чи від того щезла можливість, що Ральфова любка була якоюсь иншою. Хибаж між его товаришами в Люкнові не було досить таких, що були хороші, розумні і хоробрі та достойні любови Моди Гетфорд? Він же сам ще навіть не знав, чи він симпатичний для неї?

Вчерашні слова пані Мередіти на двірци прийшли єму знов на гадку і єму аж горячо зробило ся. Слідуючої середи був равт у команданта в Люкнові, а нині була пятниця. На тій забаві була би Міс Гетфорд знов тота, котрій би всі надскакували. А коли би він не явив ся, чи не виглядало би то на таке, що она єму зовсім байдужна? Хибаж би не могла она так собі погадати? Він не з тих був, що уміють перше чувство любови висказати палкими словами; коли его серце говорило, то уста мовчали. І знов докоряв собі, що він, той котрий в борбі з дикими гірскими народами заслужив собі хрест Вікторії, такий труслививий. Мусить поговорити, хоче то зробити; нехай Мод Гетфорд на тій забаві у команданта довідає ся, як має ся его справа! — —

(Дальше буде).

Льондон 18 марта. З Нового Йорку доносять, що Америка поставила президентови Мехику Диязови тримісячний реченець для привернення ладу, в противнім случаю американьскі войска війдуть до Мехику.

Берлин 18 марта. „Nordd. Allg. Ztg.“ пише: Як зачувати, німецка цісарева поїде разом з цісарем Вільгельмом на Корфу і помимо що не зовсім здорова задержить ся у Відни, аби відвідати Цісаря Франц Йосифа. Так само прибуде до Відня син цісаря Вільгельма кн. Йоахим, позаяк цісар хоче єго представити єго хрестному вітцеви Цісареви Франц Йосифови.

Ціна збіжа У Львові.

дня 17-го марта:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·10	до	11·30
Жито	7·20	„	7·40
Овес	8·40	„	8·60
Ячмінь пашний	7·80	„	8·20
Ячмінь броварний	8·20	„	9·50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	8·50	„	12·—
Вика	9·50	„	10·—
Бобик	8·30	„	8·50
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	75·—	„	88·—
Конюшина біла	100·—	„	115·—
Конюшина шведска	70·—	„	80·—
Тимотка	40·—	„	45·—

Оголошене конкурсу.

В ціли обсадженя посади контрольора при Виділі повітовім в Бібрці розписує ся конкурс з терміном вношення подань до 1 мая б. р.

Платня річна 2200 К, додаток дрожизняний 200 К і право до побору чотирох пятьлітий по 200 К.

У С Л І В Я:

1) укінчені школи середні,
2) сьвідоцтво зложеного іспиту з рахунковости державної.
3) щонайменше трилітна практика в ділі рахунковім Виділу повітового або Виділу краєвого.
4) знане язиків краєвих в слові і письмі.
5) непереступлений 40 рік житя.
6) сьвідоцтво лікаря повітового, стверджаюче добрий стан здоровля.
7) Урегульовані стосунки материяльні.

Кожде з повисшого услівя, уважає ся за головне.

Посада наданою буде провізорично, по році наступити може стабілізация а тим самим запевнене емеритури.

З Виділу Ради повітової.
Бібрка дня 6 марта 1911.

Секретар: **Полльо.** Презес: **Мицєльский.**

Надіслане.

Colosseum **Германів**

Від 16 до 31 марта 1911

Сензацийні новости!

Nelsons et Newsboys, оригінальні новойорскі уличні співаки. — **Le unestatique**, танці тіний. — **Paoli** з своїми акробатичними псами і малпами. — **Soewes Lewandowski** найзнаменитші акробатичні таночниці. — **Darlos Jana** славний париский дует. — **„Она мстить ся“**, комедия з французького. — **Ohio**, ексцентричний ілюзионіст. — **The Nelsons** мітольоґічні привиди. — **Little Lon and Toni** фантастичні париські таночники. — **Gusti Perla** субретка і т. д.

ВІТОҐРАФ 10 величавих новостий і т. д.

В неділї і сьвята 2 представленя о годині 4 і 8 вечер.

Білєтк можна вчаснїйше набути в Бюрі дневникїв ПЛЬОНА, ул. Кароля Людвика 5.

Катрайнера Кнайппівска солодова кава

е лише одинока — наслідувань натомість много! Проте осторожно при вакупні! Належить жадати і принимати виключно Катрайнера в оригінальнім опакованю з підписом

КАТРАЙНЕР

Церковні річи

— — Найкращі і найдешевші продає — —

„Достава“

основана руским Духовеньством у Львові при ул. Руській ч. 20 (в камениці „Днїстра“), а в Станиславові при ул. Смольки число 1.

Там дістане ся ріжні фелони, чамі, хрести, ліхтарі, сьвічники, таци, патериці, кивоти, плащеницї, образи (церковні і до хат), цьвіти, всякі другі прибори. Також приймають ся ча ші до позолоченя і ризи до направи.

Уділ виносить 10 К (1 К вписове), за гроші вложені на щадничу книжку дають 6 прц.

Русско - польска

Термінольоґія

зі збіркою ИНШИХ СЛІВ до шкільної і приватної науки.

На підставі шкільних підручників

зладив

ЙОСИФ ТАНЧАКОВСКИЙ

учитель школи ім. М. Шашкевича у Львові, 1910.

Накладом автора.

—Ціна 1 К (опаска 5 сотиків).—

ЗМІСТ: 1) Вступ — 2) Релїґія — 3) Психольоґія — 4) Льоґіка — 5) Педаґоґіка — 6) Руский язик-Література — 7) Руский язик-Граматика — 8) Ґеоґрафія — 9) Історія — 10) Рахунки — 11) Ґеометрия — 12) Начеркова ґеометрия — 13) Соматольоґія — 14) Зоольоґія — 15) Ботаніка — 16) Мінеральоґія — 17) Гігієна і Лічництво — 18) Фізика — 19) Хемія — 20) Господарство — 21) Каліґрафія — 22) Рисунки — 23, Музика і Спів — 24) Ручні жіночі роботи. — 25) Ґімнастика (руханка) — 26) Технольоґія (slöjd).

— **Подорож довкола землі**, весела товариска гра для науки і забави. Видане Руского Тов. педаґоґічного у Львові. Ціна 1 К 50 с.

Оповіщене.

Подаю сим до відомости всім інтересованим, що від пять (5) літ занимаюсь копанєм керниць (студень) з бетоновими рурами. Роботу мою виконую скоро в кождій порі року і для цілковитого вдоволеня властителя керниції.

Піднимаюсь виконати і вставити рури до керниці до 50 метрової глубини. Рівнож обовязуюсь ся направити і викінчити розпочаті а недокінчені і зіпсовані керниці иншими а не фаховими майстрами. Близших пояснень і інформаций на жадане подаю устно і письменно.

Іван Лесюк
господар в Коваліфці, п. п. Яблонів коло Коломиї.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди посиішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненим числа мінутових.

Приходять до Львова
на головний дворець:

З Кракова: 2·30, 8·55, 1·15, 1·30, 8·40, 7·27, 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2·15, 5·40, 10·30
З Чернівець: 12·20, 5·45*), 8·05, 10·21**, 2·05, 5·53, 6·35, 9·50
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·08
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2·00, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9.44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·37
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38*).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова
з головного двірця:

До Кракова: 12·45, 3·55, 6·04, 8·25, 8·40, 2·45, 3·15, 6·55, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, 2·16, 8·10, 11·12, 11·32.
До Чернівець: 2·50, 6·10, 9·10, 9·35, 2·23, 10·34, 2·52*), 5·59**).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·35, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35*).
*) До Рави рускої лиш в неділї
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, 2·31, 8·38, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30*).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54*).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий**

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.